

Vinge Veurovisioon

Tartu Veeriku Koolis on iga-aastaseks traditsiooniks lauluvõistlus Veurovisioon, kus osalevad paljud klassid. Sel aastal astusid üles pea kõikide klasside õpilased. Tavaliselt parodeeritakse kuulsaid professionaalseid muusikuid.

Sellel aastal oli üritus üpris vinge, oli kuulda palju kuulsaid laule, sai näha kuulsaid bände ja artiste. Kuigi kõikide esitused olid vapustavad ja vinged, oli võimalus võita vähestel. III kooliastme võitjaks sai 8.b klassi sõjakas Guns N'Roses, II kooliastmes võidutses Tanel Padari ja The Suni patriootilise esitusega „Welcome to Estonia” 6.a klass ning I kooliastmes hinnati kaasahaaravaimaks 3.b klassi versioon One Directionist. Eripreemiad anti 5.a klassile tervikliku kava, 9.a klassile lustaka *show* ning Rene Mäesepale 7.a klassist Singer Vingeri solisti Hardi Volmeri meisterliku parodeerimise eest.

Veurovisioon oli vinge ning juba ootame järgmise aasta veelgi vingemat võistlust.

Karl, 7.a klass

Guns N'Rosesist Jõrpani. Fotod: Signe Varendi

Muusikud Veurovisioonil

Veebruarikuu 13. kuupäeval toimus Veeriku koolis iga-aastane üritus nimega Veurovisioon. Laval sai nähtud nii Eesti kui ka välismaa kuulsaid ja mitte nii kuulsaid hitte. Meeldejäävaim esitus tuli 8.b klassilt, kes vallutas lava lauluga „Welcome to the Jungle“ bändilt Guns N' Roses.

Juba mitu aastat järjest on meie žüriiliikmete hulka sattunud ka mõni muusik. Nii oli ka sellel aastal. Tänavusel Veurovisioonil olid esitusi kuulamas võistlusel Eest Laul osalenud lauljanna Brigita Murutar ja ansambli Wilhelm trummar ning Veeriku kooli vilistlane Kristjan Mängel. Kasutasime võimalust ja küsisime neilt mõlemalt paar küsimust.

Kuidas sai muusikukarjäär alguse?

Brigita: Lauljakarjäär sai tegelikult alguse kolimisega Raplast Tartu. Käisin enne Rapla Laulustuudios ja ei olnud tegelikult varem laulukarjäärile nii rõhku pannud. Tartus elades läksin Tartu muusikakooli, kust leidis mu minu praegune produtsent ja sealt kõik alguse saigi.

Kristjan: See kõik saigi alguse siit koolist, kui hakkasin bändi kokku ajama. See võis olla umbes 7. klassis. Asi hakkas mind rohkem huvitama ja läksin sealt edasi muusikakooli ja nii see edasi on arenenud.

Foto Riin Grossmann

Tulevikuplaanidest: kas tahaksidki lauljaks/trummariks saada?

Brigita: Muidugi ma kavatsen laulmisega jätkata. Lihtsalt ei tea veel, kas hobi või elukutsena, aga võtan asja rahulikult ja vaatan, kuidas elu kulgeb.

Kristjan: Käin muusikakoolis ja huvi endiselt kasvab kõige vastu. Tulevikuplaanidest ei oskagi rohkem öelda, kui et huvi on väga suur.

Brigita ja Kristjan Eesti Laulu võitjaid ette ennustada ei tahtnud, samuti ei teadnud nad, kuidas neil endil minema hakkab. Nüüd teame, et nii Brigita lauldud kui ka Kristjani “trummeldatud” laul jõudsid tihedatest poolfinaalidest finaali ning mõlemad noored muusikud kogusid endale kindlasti rohkelt uusi fänne. Ka meie koolist!

Karoli, 7.a klass

Foto Signe Varendi

Kohtumine mõjukate meestega

5. märts 2014 läks 5.a klassi ajalikku ühe väga erilise päevana. Tänu vabariiklikule „Tagasi kooli“ videokonkursi võidule õnnestus meil sõita Tallinnasse külla tuntud koreograaf Märt Agule. Ootasime seda kohtumist väga, sest pääsesime oma tantsuga edasi Koolitants 2014 järgmisesse vooru ja tahtsime seal hästi esineda.

Märt rääkis meile, mida tants tema jaoks tähendab ja rõhutas, et tantsusammudest veelgi tähtsam on ennast laval hästi tunda ja tantsu nautida. Igal liigutusel peaks olema mõte ja tähendus ning neid tuleb emotsioonidega edasi anda. Saime ka häid nippe ja ideid, kuidas oma tantsu „Tartus näeme!“ paremaks teha. Olime eelnevalt tutvunud Märt Agu tegemistega „Tähelaeva“ saate kaudu ja valmistanud ette küsimused, millele ta rõõmuga vastuseid andis. Ta lohutas meid, et pabistamine enne esinemist on täiesti normaalne. Isegi maailmakuulsad staarid, nagu Robbie Williams, on enne iga esinemist närvis. Saime teada, et Märti suurimateks saavutusteks oma tantsukooli asutamine ja tantsupeo juhtimine, mida ta rõõmuga uuesti teeks. Ja muuhulgas tuli välja, et Märt sai matemaatika lõpueksamil 99 punkti 100st. Ta toonitas matemaatika olulisust ning ütles, et seda läheb ka tantsimises vaja.

Foto Signe Varendi

Märt Agu oli ideaalne külalisõpetaja, sest ta oli hästi sõbralik, energiline ja tegi palju nalja. Ta lubas meile festivalil Koolitants 2014 pöialt hoida ning tulla meid vaatama, kui peaksime edasi finaalkontserdile pääsema.

Kuid see polnud veel kõik. Pärast Tallinna Tantsuakadeemia külastust sõitsime Saku Suurhalli, kus võttis meid oma studios vastu Eesti popmuusika kuningas ja hitimeister Sven Lõhmus. Peale lühikest ekskursiooni näitas ta meile, kuidas käib ühe laulu produtseerimine. Valmistasime talle üllatuseks ka ühe laulu, mille seadsime tema kirjutatud viisile. Esitasime Svenile hulga küsimusi, mille hulgas saime teada, et temale kooliajal matemaatika ei meeldinud, kuid ta tunnistas selle vajalikkust igapäevaelus. Tema viimaseks suuremaks kontsertelamuseks oli juba mainitud Robbie Williams ning ta kuulab väga palju erinevat muusikat.

Õppisime mõlemalt mehelt, et kui sa teed seda, mida sa armastad, siis sa ei pea päevagi töötama, vaid sulle makstakse palka oma hobidega tegelemise eest. Ja kui sa oled pühendunud, töökas ja usud endasse, siis saad ka edukaks.

Oleme rõõmsad, et meil avanes võimalus kohtuda selliste mõjukate meestega, õppida neilt palju huvitavat ja saada uusi kogemusi. Oleme tänulikud „Tagasi kooli“ meeskonnale ja julgustame kõiki klasse osalema järgmisel videokonkursil, sest see andis meile kustumatud mälestused.

Laulud nüüd lähevad...

Kui kirjutada muusikast, siis tuleb kirjutada ka meie kooli esimuusikust. Ninatark uuris veidi lähemalt, mida õpetaja muusikast ja muusikat ümbritsevast arvab.

Kuidas muusika juurde sattusite?

Olen muusikaga tegelenud varasest lapsepõlvest peale. Osa võtnud ülelinnalistest ja ka vabariiklikest solistide konkurssidest, televisiooni lastelauluvõistlusest. Koolilapsena Pärnus esinenud solistina ansamblites ja koorides vist küll kõigil kooliüritustel.

Kas õpetajaks tahtmise soov oli juba pisikesena?

Kõigi teiste elukutsete hulgast, kelleks väiksena saada tahtsin, olid esikohal alati muusikaga seotud ametid.

Kui kaua olete Veerikul töötanud ja kuidas siia sattusite?

Meie koolis töötan alates 1996. aastast. Tulin „tutvuste kaudu“. Õp Kadaste, kellega olin kolleeg ka Lähte Ühisgümnaasiumis, jõudis siia minust varem. Kui vabanes muusikaõpetaja koht, tulin ennast tööle pakkuma.

Paljusid koore ja koorilapsi praegu juhite ?

Juhendan kolme meie kooli koori. Need on mudilas-, poiste- ja lastekoor. Praegu laulab meie koorides kokku 150 lauljat.

Milline on 1. laulupidu, mida mäletate? Ja kas see on ka kõige enam hinge läinud laulupidu?

Esimest laulupidu ma ei mäleta, kuid mäletan mitmeid eredaid pidusid õpilastega. Küll laussajus, küll päikeseleitsakus, küll kooriga jalgsi majutuskohta vantsides, seiklused ühistranspordiga liigeldes viimases võimalikus bussis jne.

Kui paljudel laulupidudel olete osalenud? Alates 1980. aastatest kõigil pidudel.

Milline on läbi aegade lemmiklaul laulupidude repertuaaris? Ehala „Maa ja ilm“. See laul on mul alailma mõtteis ja huulil. Väga meeldib ka Rannapi kantaat „Ilus maa“.

Milline on lemmikmuusikažanr, kes on lemmiklaulja, mis on lemmikansambel?

Sümfooniline muusika. Lemmiklauljaid ja ka -ansambleid on mul palju, sest muusika ju üldse mulle väga meeldib. Eks ka popmuusikas armastan ma ikka sellist tiheda faktuuriga n-ö läbikomponeeritud muusikat, head vokaali ja meisterlikku pillikäsitlust.

Kui palju aega kuulate päeva jooksul muusikat?

Mulle meeldib muusikat kuulata kodus arvutist kõrvaklappidega ja väga valjusti. Samuti annab see võimaluse helivärve kombineerida.

Kui sageli avastate end laulmas (mitte koori juhtides või tundi andes, vaid igapäevaelus)?

Üldiselt ma oma lõbuks küll ei laula ja viimasel ajal töölt koju jõudes võtan enda jaoks ka vaikust ja paar tundi üldse ei lülita sisse ei raadiot ega telekat. Perekondlikel koosviibimistel siiski tuleb seltskondlikku repertuaari teistega koos lauda, sest muidu arvatakse: „Küll peab end uhkeks, et lihtinimestega koos ei kõlba laulda.“ See on muidugi nali.

Mind köidab muusika

Maailmas on palju erinevaid muusikastiile ja ma olen leidnud endale oma lemmiku. Selleks on rokkmuusika.

Paljud kuulsad inimesed on öelnud, et muusika aitab elada ja raskeid hetki võita. Rokki kuulavad vabadel hetkedel mitmed kuulsused. Sportlasedki peavad sellest stiilist lugu. Kui olen närvis, siis võtan kõrvaklapid ja panen need pähe. Tunnen, et mured kaugenevad ning varsti on taju hea. Teen oma treeningu ära ja tunnen ennast uuesti värskena. Kui ema või isa autoga mulle pärast trenni järele tulevad, panen koduteel klappid pähe ja rokirütmide saatel olen teine inimene. Kes ütles, et muusika ei aita? Vabadel hetkedel teleripulti klõpsides jään ikka vaatama muusikakanaleid. Teinekord unustan ennast sealt videoid vaatama südaööni. Ema ja isa jutustavad nii mõnigi kord lähedaid seiku oma noorusaegadest ja rajurokist sellel ajal.

Juba väiksena kuulasin ma palju muusikat ja mind köitis see väga. Mulle meeldis tohutult Vanilla Ninja. Ilmselt sellest on tulnud ka mu praegune muusikahuvi, sest Vanilla Ninja oli rokkbänd. Kui ma olin 7-aastane, siis kuulasin Lordit ja kui ma käisin Lapimaal, ostsin endale esimese bändisärgi ehk Lordi särgi. Nüüd, kui ma olen juba vanem, kuulan Metallica. Metallica on minu lemmikbänd ja mulle meeldib nende raske muusika. Olen Metallica kohta läbi lugenud inglisekeelse raamatu ja otsinud informatsiooni internetist. Olen saanud Metalliva kohta teada, et neile kuulub maailmas publikurekord. Selleks on 1,6 miljonit inimest. Oma lemmikmuusikastiili kohta olen saanud palju halvustavaid märkusi klassikaaslastelt. Mind nende arvamus aga ei huvita. Kodus oma toas on mul paljude bändide plakateid: Misfits, Kiss, Iron Maiden ja kolm Metallica oma. Lisaks on mul kaks Metallica, Iron Maideni, Kissi ja AC/DC-i särki.

Muusika aitab mul lõdvestuda peale rasket päeva. Võistlustel aitab muusika mul ennast panna täielikult keskenduma oma distantstile. Kui ma lähen trenni, kuulan alati muusikat. Vihasena kuulan ma tavaliselt *death*-metalli, sest see aitab halvad mõtted maandada ning rahuneda. Muusikata ei kujuta ma enda elu ettegi. See aitab tublisti lõõgastuda ja olen tänulik maailmale, mis on täis paljusid põnevaid rütme.

Karikatuur Vladislav Tomassov, 9.b klass

Sander, 9.b klass

Õhus on...

Neljapäeval, 29. jaanuaril käisid raadio Elmaris külas Tartu Veeriku Kooli 7.a klassi õpilased. Sandra, Auli, Saara, Birgiti ja Kathriini ülevaade hommikust.

Foto Priit Rand raadiost Elmar

Hommikul käreda miinuskraadiga ootasime koos Auliga bussi, mis viiks meid Pauluse kiriku juurde. Bussis saime kokku paari klassivennaga. Pauluse peatusest läksime koos kambaga Reiniku koolist mööda ja Vanemuise parki läbi, jõudsimegi peaaegu läbikülmunutena hooneni, kus pidi olema Elmar. Ootasime väljas jääkuubikutena teisi. Õnneks nägime paari klassiõde hoopis teisest uksest sisse minemas, järgnesime neile. Seal oli soe!

Ootasime mõned hetked ja suundusimegi Elmari saatejuhi Priit Rannale järele. Priit tutvustas raadiotööd ja kohal olevaid inimesi. Pärast seda trügisime loomulikult väiksesse, rõhutan, väiksesse ruumi, et teha tunnike kaasa hommikuprogrammis „Ärka kaunis maa!” koos Raen Väikese ja Tambet Innuga. Need kaks meest olid väga sõbralikud. Uurisime ja tutvusime, kuidas jõuavad saated eetrisse ja mis toimub, kui raadios on reklaamid. Mõned pääsesid ka eetrisse. Richard vastas küsimustele meie kohta ja luges ette hommikuse ilmateate (-21 kraadi!!!). Annette ja Anna Maria tutvustasid Naistelehte ja vastasid saatejuhtide küsimustele. Studios oli küll kitsas, kuid mahtusime sinna kogu klassiga ära ning Priit tegi meist ka pilti, mis Elmari Facebooki lehele lisati, seda jagasid vist hiljem kõik.

Pärast seda viis Priit meid reklaamidega tegelevate inimeste ruumi, kus kõige huvitavam osa oli küpsisekauss. Küpsised olid väga head! Seal liikusime edasi ruumi, mille ühes nurgas oli väike läbipaistva uksega „kapp”, milles salvestatakse reklaame ja vahel harva ka lauldakse. Annetel ja Anna Marial õnnestus laulda, oh, seda piina! Richard ja Markus rääkisid midagi, ka nende hääli töödeldi, see oli hästi naljakas.

Sellega oli vist kõik. Ei, lõpuks kohtusime raadio kõige tähtsama mehe Owe Peterselliga, kes on Elmari peatoimetaja. Tal oli tööl kaasas koer Sorry ja meie ei julgenudki väga raadiotöö kohta küsida, pigem imetlesime koera. Saime teada, et raadiosse tööle sobivad haritud inimesed, päris paljud meie hulgast olid huvitatud.

Rääkisime veel veidi juttu, tuli aeg soojad riided tagasi selga panna, tänada viisakalt ning kooli edasi suunduda, sest me oleme korralikud ning käime külmapühadega koolis!

Fantaseerime veidi

4.-6. klasside õpilased kirjutasid fantaasiajutte Eesti muusikutest ja bändidest ning joonistasid neid. Juttude aluseks on reaalsed inimesed, igas loos on esitatud mõned ümberlukkamatud faktid. Sandra ja Auli, 7.a klassist valisid kaks huvitavat lugu. Õpilaste pilte saab näha raadio Elmar Facebooki pildimängus.

Minotaurus* Andrus Albrecht

Elas kord minotaurus Andrus ühes üksildases koopas keset Lõuna-Ameerikat. Talle meeldis väga reisida ja ta ei teinud inimestele liiga, aga inimesed ei teadnud seda ja nad kartsid teda. Andrus tahtis reisida Eestisse, kuid ta ei saanud piletit osta, sest kõik kartsid, kõik kartsid teda. Siis reisis ta lennuki katusel. Salaja.

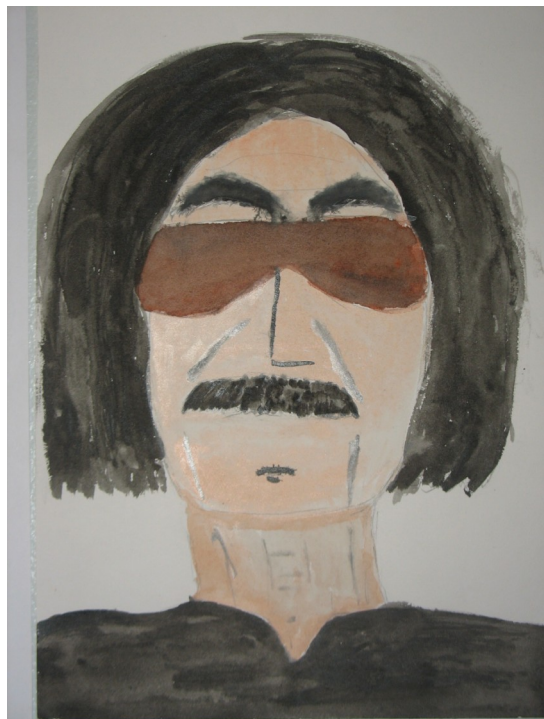
Eestis hakkas ta endale sõpru otsima, aga kõik jooksid teda nähes kohe ära. Andrus aga meelitas inimesed tagasi, lauldes „Suuda öelda ei“. Inimesed ei kartnud teda enam ja ta muutus inimeseks.

Karvad kukkusid ära, aga sarved jäid ning ta lõi sarved puruks.

Siis Andrus tegi bändi, mille nimi on Kõrsikud. Neist sai Eesti kõige kuulsam bänd. Nende nimed on Andrus Albrecht, Alari Piispea ja Jaan Pehk, kuigi laval tuntakse neid nimede Bonzo, Päss ja Orelipoiss järgi. Inimeste lemmiklaulud on „Tule ja jää“ ja „Suuda öelda ei“. Usun, et neid ootavad huvitavad seiklused ja kontserdid.

* *minotaurus oli vanakreeka mütoloogias inimese keha ja pulli peaga koletis.*

Stiilinäide: Üllar Jörberg

Kristjan, 4.a klass

Seebikas

Ühel kuulsal hommikul ärkas kuulus laulja Hendrik Sal-Saller oma telefoni äratuse peale, sealt tuli laul „Käime katuseid mööda“. Ta otsustas käia pesemas, kuid seep oli otsas, nii et Sallu pidi poodi minema. Ta sättis oma musti juukseid ning ümises „Hallo Kosmose“ viisi. Poes seebiriulite vahes märkas ta aga vikerkaarevärvilist poni. Hendrik ehmatas ja kiljus oma kõige heledama häälega. Poni lausus: „Rahu, ma olen võluponi.“ Alles nüüd pani Sal-Saller tähele, et see pole mingi tavaline Selver. See on VõluseIver. Suurest vapustusest jooksis ta ruttu välja. Seal olid... need olid... olid... sinised väikesed smurfid. Hendrik oli suunanud smurfimaale just ühe väga tähtsa festivali ajal. Ta otsustas osa võtta. Kõigepealt näidati talle linna ning õhtul lasti ilutulestikku. Ja kui lõpuks tuli laul katustest, tõmmati ta laua peale. Öösel viis see sama poni ta koju tagasi. Hendrik ei saanudki seepi.

Johanna, 6.a klass

Õppida... muusika saatel

Ma olen arvamusel, et väga paljud õpilased teevad koduseid ülesandeid muusika saatel. Nii olen minagi õppinud 2. klassist peale.

Tavaliselt käib mul raadio. Sealt on hea muusikat kuulata, sest laulud tulevad suvaliselt ja ma ei pea mõtlema sellele, mis laulu järgmisena valida. Olgugi, et saaks ju *playlist*'i teha, aga harjumus on nii sees juba raadiot kuulata. Muidugi tulevad sealt kaasaegsemad palad (oleneb, mis raadiojaama kuulata) ning on hea kaasa mõmiseda, suurel määral on need lood kasvõi viisi poolest pähe jäänud.

Kui ma kuulan õppides muusikat, aitab see arendada oskust pühenduda mitmele tegevusele samal ajal. See tuleb suurel määral kasuks keskendumisel koolis näiteks tunnitööle, kui õpetajat pole ja teised nn lärmavad.

Mulle meeldib muusikaga rohkem õppida, sest raadios ikkagi keegi räägib ja toas pole nii vaikne.

Olen sel teemal teistega rääkinud. Enamasti need, kes kuulavad oma koostatud *playliste*, õpivad rütmikate palade saatel, mõnikord satub sekka laule 1980. aastatest.

Eks kõigil on omad eelistused õppimiseks, minule sobib muusika.

Sandra, 7.a klass

Kuula!

Mina kuulasin Eesti ansambli Metsatöll plaati „Ulg”. Seda plaati on mõnus kuulata, sest Metsatölli muusikažanr on hoogne ning võimas ehk *heavy metal* või kui täpsem olla, siis *folk metal* ehk selline rahvalikum metal. Sellist žanri on väga hea kuulata, kui oled vihane, sest see tihtipeale ka rahustab. Ja mind, 14-aastast poissi innustab see minema õue seiklusi otsima.

Metsatöll sai 24. veebruaril 15 aastat vanaks. Bänd on välja andnud üsna mitu plaati. Minu arust on see üldse Eesti parim ansambel. Kuulan just sellist muusikat ja see popmuusika tilu-lilu mulle peale ei lähe. Mis mulle väga meeldib—tegemist on ansambliga, kus pole peaaegu üldse liikmed vahetunud.

Metsatölli albumikaas. Foto internetist

Richard, 7.a klass

Keda ja mida kuulad, Veeriku kooli õpilane?

7.a klassi õpilased viisid koolis läbi küsitluse, et uurida välja, kes on õpilaste arvates parim/ popim/ tuntum Eesti laulja ja kõige-kõigem Eesti bänd.

Kõige populaarsem Eesti laulja on noor lauljatar Getter Jaani. Tema poolt hääletasid 2.A , 2.B, 2.C, 4.A , 4.B ja 6.B. klasside õpilased, kokku sai ta hääli 18.

Kõige populaarsem bänd on kahtlemata Põhja-Tallinn, kes sai kokku 31 häält. Selle poolt hääletanuid oli peaaegu kõikides klassides.

Lauljatest sai auväärse 2. koha Koit Toome, kes kogus hääli 16 ja tubli 3. koha Grete Paia, kelle poolt hääletati 14 korda. Bändidest sai 2. koha omanikuks Metsatöll 14 punktiga. 3. kohta jagavad Kõrsikud ja Winny Puhh, kes said mõlemad 7 punkti.

Väga populaarsed, kuid esikolmikust välja jäänud esitajad olid ka Tanel Padar ja Ott Lepland.

Ansambleid ja lauljaid nimetati väga suur hulk – on näha, et muusikalised eelistusi on erinevaid. Vähemalt üks poolehoidja on järgmistel lauljatel/ bändidel: Hanna-Liina Võsa, Renate, Mari Pokinen, Dave Benton, Riho Sibul, Artjom Savitski, Henrik Sal-Saller, Orelipoiss, Tõnis Mägi, Apelsin, Shanon, HND, FIX, Evert And The Two Dragons, Bonzo, Tarmo Pihlap, Rock Hotell, Noorkuu, Lauri Liiv ja Lauri Joamets.

Täname toredaid õpilasi, kes küsitluses osalesid!

Saara ja Birgit, 7.a klass

Meie mängime pilli!

Janeli-Sandra ja Laura-Liis 7.b klassist uurisid Veeriku kooli õpilastelt, kuivõrd osatakse muusika-instrumentidega ümber käia.

Kõige musikaalsem klass tundub olevat 9.a, kus on 9 õpilast, kes tunnistavad, et on õppinud pillimängu, mainitakse nii plokkflööti, viiulit, klaverit kui ka (elektri)kitarri. Kõige kannatlikum õpilane neist on pillimängu õppinud lausa 8 aastat. 7.a ja 8.a klassis on mõlemas neli õpilast, kes pillimänguga tegeleavad. Nimetati taas kitarr, klaverit ja flööti. 6.a ja 6.b klassis on kolm muusikut, sealjuures on noorte pianistide ja kitarristide kõrval ka üks ukulele mängija. 5.b ja 7.b klassis on kummaski kaks noort muusikut, juba nimetatud instrumentide kõrval tegeleb üks õpilane siin akordionimänguga. Kitarriopingud on käimas ka ühel 9.b klassi õpilasel.

Klaver – 10 õpilast, kokku 24-25 aastat harjutamist

Kitarr, elektrikitarr – 10 õpilast, kokku 16-17 aastat harjutamist

Flööt, plokkflööt – 4 õpilast, kokku 10-11 aastat harjutamist

Viiul – 2 õpilast, kokku 12 aastat harjutamist

Akordion – 1 õpilane 2 aastat

Ukulele – 1 õpilane 2 kuud